

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Praha

Inspekční zpráva

Základní škola Strossmayerovo nám. 4/990, 170 00 Praha 7

Adresa: Strossmayerovo nám. 4/990, 170 00 Praha 7

Identifikátor školy: 600 039 391

Zřizovatel: Městská část Praha 7, nábř. Kpt. Jaroše 7/1000, 170 00 Praha 7

Školský úřad: Malířská 16, 170 00 Praha 7

Termín konání orientační inspekce: 2. - 4. února 2000

Čj.	010 202/00-2401
Signatura	oa7ct101

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Výuka probíhá v 1. - 8. ročníku podle výchovně vzdělávacího programu Obecná škola č.j. 12 035/97-22, v 9. ročníku se žáci učí dle učebního dokumentu č.j. 18 730/91-20. Ve škole je celkem 471 žák ve 20 třídách. Škola se stala příspěvkovou organizací s právní subjektivitou 1. ledna 1996.

Hodnocení kvality vzdělávání

V rámci inspekční činnosti byla sledována kvalita vzdělávání **na prvním stupni** a v předmětech **dějepis a občanská výchova**.

1. stupeň

Časové dotace jednotlivých sledovaných předmětů jsou v souladu s učebním plánem. Obsah učiva odpovídá osnovám vzdělávacího programu MŠMT ČR. V hospitovaných hodinách byly výukové cíle reálné, odpovídaly aktuálnímu stavu třídy a učebním osnovám. Kontinuita výuky je obsahově dána osnovami a je dodržována.

Žáci druhého ročníku mají dělené hodiny českého jazyka a matematiky. Polovina žáků pod vedením třídní učitelky využívá možnost výuky na počítačích. V druhé polovině třídy vyučuje asistent (vychovatelka a vyučující druhého stupně) na základě přípravy a konzultace s třídní učitelkou.

Učitelky vypracovaly tematické plány svých předmětů. Jejich kontrolou ČŠI nezjistila ve výuce sledovaných předmětů obsahovou duplicitu. Většina učitelů vychází při plánování vyučování z osnov schváleného vzdělávacího programu. Součástí plánů jsou i metody a formy práce. K nadprůměrné úrovni plánů chybí větší tematizace vyučovacích celků, doplnění o odbornou literaturu, vycházky etc.

Žáci se specifickými poruchami učení jsou evidováni výchovnou poradkyní a učitelé jsou se vzdělávacími potřebami těchto dětí seznamováni (podrobněji viz kapitola Plánování).

Vzdělávání je zajištěno ze 63% učitelkami s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Předností pedagogického sboru prvního stupně je dobrá stabilizovanost, průměrný věk 34 let a chuť neustále na sobě pracovat.

Výuka probíhá ve funkčně zařízených a většinou netradičně uspořádaných třídách, vyzdobených s různou mírou invence žákovskými pracemi a v menší míře názornými pomůckami. Vybavení kabinetu základními didaktickými pomůckami, názorninami a audiovizuální technikou je vyhovující. V třech kmenových třídách prvního stupně je v odpoledních hodinách umístěná školní družina, což je stresujícím faktorem pro žáky i učitele. Prostorové podmínky však neumožňují jiné řešení.

V jednotlivých předmětech 1. stupně žáci používají učebnice schválené MŠMT ČR od různých nakladatelství. Alternativní zdroje informací jsou využívány.

Psychohygienické zásady se dodržují jak v oblasti tvorby rozvrhu školy, tak při využívání přestávek. Žáci se mohou volně pohybovat ve třídách i po chodbách, v případě příznivého počasí mohou děti využívat školní dvůr. Prostory školy jsou čisté. Pitný režim je dodržován.

Ze zápisů v třídních knihách vyplývá, že žáci byli seznámeni s řádem školy, se zásadami bezpečnosti a ochrany zdraví.

Sledovaná výuka byla pečlivě připravená, promyšleně strukturovaná a navazovala na předcházející učivo. Učitelky si stanovily přiměřené výukové cíle. Činnost v hodinách se lišila v osobním

přístupu, nasazení a invenci jednotlivých vyučujících. Většina učitelek využívá moderních, efektivních metod a forem práce (skupinové vyučování, práce ve dvojicích, týmová práce, využívání metod a postupů dramatické výchovy, vytváření prostoru k dostatečnému procvičování učiva apod.). Společným znakem všech nadprůměrných hodin byl pokus o kooperativní formy ve vzdělávání. Fáze hledání a ujasňování si některých problémů, které s sebou tento způsob práce nese, se objevily i ve sledované výuce. Přesto žáci s velkým zaujetím a nadšením pracovali, projevovali dobré znalosti a nebyla na nich znát únava. Dvě učitelky absolvovaly další vzdělávání v rámci programu Začít spolu a úspěšně aplikují výukové postupy do své práce. Do jedné třídy docházejí dvakrát týdně asistentky z řad rodičů a pomáhají třídní učitelce uskutečňovat vzdělávání v tzv. centrech. Tato forma poskytuje žákům prostor pro jejich individuální tempo, jsou nuceni využívat dalších zdrojů informací, aplikují již nabyté vědomosti a dovednosti a mohou spolupracovat.

V těch hodinách, kde převládá frontální způsob výuky, je patrná vyšší aktivita učitelek nad snižující se aktivitou žáků. Se zmenšující se pozorností dětí se zvyšuje nadměrný verbalismus vyučujících. Výklad, řízený rozhovor, práce s učebnicí, pracovním sešitem a samostatná práce jsou nejméně používanými metodami, které se však postupem času stávají monotónními.

Učitelky využívaly v průběhu výuky vstupní a průběžné motivace, některé byly originální a ihned vzbuzující zájem. Méně se zaměřovaly na sebehodnocení a sebereflexi žáků. Pokud prováděly dílčí i celkové hodnocení činnosti dětí, bylo pozitivní, vždy ocenily sebemenší snahu ze strany žáků. Ve většině závěrečných částí hodin byli žáci pochváleni. Jejich jednání s žáky je vlídné, trpělivé a přiměřené mladšímu školnímu věku.

Vyučující sledují a ověřují pochopení látky. Učitelky od nich většinou vyžadují vysvětlení nebo aplikaci poznatků v širším kontextu. Žákům není vždy vytvořen prostor, aby kladli otázky sami, což omezuje možnosti jejich efektivního rozvíjení komunikativních dovedností.

V převážné většině hodin bylo velmi potěšující sledovat pracovní zaujetí vyučujících i dětí, schopnost improvizace v řádu perfektně připravené a promyšlené výuky a naprosto samozřejmý, citlivý a povzbuzující přístup k dětem, vyžadujícím individuální tempo. Atmosféra v těchto třídách byla tvůrčí, žáci dodržovali dohodnutá pravidla komunikace. Jejich ukázněnost a zároveň možnost říci svůj postřeh, názor a vstřícnost vyučujících svědčí o vytvoření dostatečného prostoru pro vzájemnou úctu, důvěru a toleranci.

Výuka probíhá dle schváleného učebního dokumentu MŠMT ČR. Plánování a příprava výuky je spíše nadprůměrná. Hodnocení personálních podmínek je vzhledem k průměrnému věku a invenci většiny učitelek spíše nadprůměrné, oblast materiálních a psychohygienických podmínek je dobrá. Organizace, formy a metody výuky jsou promyšlené a efektivní, motivace je častá a originální, při hodnocení je oceňována snaha a spolupráce, interakce a komunikace je na vysoké úrovni.

Kvalita vzdělávání na prvním stupni je velmi dobrá.

Dějepis, občanská výchova

Časové dotace dějepisu a občanské výchovy ve všech ročnících jsou v souladu s výchovně vzdělávacími programy.

Při kontrole třídních knih z letošního a minulého školního roku bylo zjištěno nerespektování platných učebních osnov v 9. ročníku v předmětu dějepis vynecháním některých vyučovacích celků. Ve školním roce 1998/1999 (nezařazeno učivo nejnovějších dějin v rozsahu požadovaném upravenými učebními dokumenty čj. 18 730/91-20, v časovém rozsahu od r. 1969 do počátku 90. let) a ve školním roce 1999/2000 (nezařazeno učivo novodobých dějin v rozsahu požadovaném

upravenými učebními dokumenty čj. 18 730/91-20, v časovém rozsahu od konce 19. století do konce 1. světové války včetně). Tím došlo k porušení § 39 odst.1 zákona č. 29/1984 Sb., (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Tematické plány dějepisu a občanské výchovy pro školní rok 1999/2000 respektují závazné osnovy. Mají rozdílnou úroveň. Většinou je tvoří rámcový časový rozvrh vyučovacích celků, někde se stručným výčtem používaných metod a forem práce. Faktické členění učiva do jednotlivých vyučovacích hodin se však řídí převážně podle užívaných učebnic. Jak vyplývá ze zápisů v třídních knihách v 8. a 9. ročníku, neodpovídají časové dotace věnované jednotlivým tématům jejich významu z hlediska školního dějepisu (např. dvě vyučovací hodiny byly dle záznamu věnovány vcelku marginální Krymské válce).

Předmětová komise spojuje předměty přírodopis, chemii, zeměpis a dějepis. Jediný záznam je ze schůzky v září 1999. Komise má garantovat kvalitu tematických plánů a jejich soulad s platnými osnovami. Nic nenasvědčuje tomu, že by komise byla nějakým způsobem odborně či metodicky nápomocna učitelce bez odborné i pedagogické způsobilosti nebo jinak příznivě ovlivnila kvalitu vyučování dějepisu. Její funkčnost se jeví jako značně problematická.

Dějepis vyučují dvě učitelky, z nich jedna bez odborné i pedagogické způsobilosti. Z hlediska odbornosti vyučování a věkové struktury není tato situace příznivá. Ze čtyř učitelek občanské výchovy mají tři pouze pedagogickou způsobilost a předmět vyučují tam, kde jsou současně i třídními. Kvalita výuky je ovlivněna více osobnostními dispozicemi, mírou invence a schopností komunikace než dosaženou odbornou způsobilostí.

Dějepis a občanská výchova se vyučují v kmenových učebnách se standardním vybavením. Ne ve všech případech byly třídy v době inspekce upravené a zcela čisté, ani jejich vzhled nebyl většinou esteticky podnětný. Nábytek, zčásti již opotřebovaný, splňuje ergonomické parametry.

Kabinet dějepisu obsahuje postačující počet historických map, které se nově doplňují; dále příruční odbornou knihovnu, soubory trojrozměrných pomůcek a několik videokazet. Soubory diapozitivů jsou již opotřebované a zastaralé.

Školní knihovna je v současné době před úplným dokončením rekonstrukce a reorganizace. Obsahuje cca 2 000 svazků. Má stanovenou pravidelnou výpůjční dobu. Při doplňování fondů se soustředí spíše na encyklopedickou a naučnou literaturu. Eventuální zájem dětí o beletrii orientují učitelé spíše k místní veřejné knihovně. Evidence výpůjček a dokumentace knihovny je řádně vedena. K dispozici je i počítač s tiskárnou, který umožňuje využít i výukový a zábavný software z disket (postrádá mechaniku pro kompaktní disky). Přilehlá pracovna výtvarné výchovy má v odpoledních hodinách sloužit i jako čítárna a klubovna.

Funkční audiovizuální techniku má škola v přiměřeném množství. Fond učebnic ve sledovaných předmětech se průběžně inovuje. Všechny používané učebnice mají platnou doložku MŠMT ČR, mnohé z nich však nebyly vytvořeny pro zvolený vzdělávací program; v dějepisu netvoří ucelenou řadu.

Charakter vyučování dějepisu se v hospitovaných hodinách zřetelně lišil. Úroveň jednotlivých hospitovaných hodin byla hodnocena jako dobrá nebo ještě vyhovující. Odborné vyučování dějepisu bylo pečlivě připraveno a strukturováno, s jasným obsahem a cílem hodin. Využívalo především heuristického rozhovoru, s promyšlenou posloupností navazujících otázek a problémů, vzbuzujících pozornost žáků a podporujících jejich vlastní aktivitu v průběhu celé vyučovací hodiny. Projevovali zájem i dobré znalosti. Nedostatkem byla však převaha činnosti učitelky (mluveného projevu) nad činností žáků.

Kladem výuky dějepisu bez odborné i pedagogické způsobilosti byla snaha vyučující. Avšak absence odborného i didaktického zázemí, včetně pohledu současné historické vědy na nové a nejnovější dějiny, je zdrojem řady problémů. Vyučovací hodiny neměly jasnou a propracovanou

strukturu. Předčítaný žakovský referát vyplnil větší část hodiny, ale jeho věcný obsah se z větší části nelišil od textu v učebnici; chyběl výraznější shrnující i hodnotící závěr, prostor pro diskusi, názory a problémy.

Didakticky neobratná a málo efektivní byla i práce s dějepisnou učebnicí, spočívající v pouze v hlasitém předčítání částí textu, i s nástěnnou mapou. Výkladové části hodin nebo průběžné komentáře učitelky k referátu byly spíše nepřilíš souvislým monologem bez větší odezvy žáků. Použité metody a formy práce (skupiny – prohlížení obrazového materiálu k referátu, knížky k danému tématu, kontroly samostatné práce zapsaných žakovských poznámek k referátu) postrádaly efektivitu a hodinu spíše fragmentovaly.

Výrazným kladem ve výuce občanské výchovy bylo střídání metod a forem činnosti (skupinová i samostatná práce, funkční využití audiovizuální techniky, práce s naučnou literaturou, využití prvku hry, diskuse, řešení zadaného problému). Žáci byli vedeni k výstižnému i jazykově správnému vyjadřování; vedle uplatnění vlastních poznatků dovedli formulovat i své názory a postoje. Úroveň jednotlivých hospitovaných hodin byla hodnocena jako dobrá nebo velmi dobrá.

Intenzita úvodní i průběžné motivace ve vyučování závisela především na volbě a efektivním uplatnění didaktických metod, na schopnosti zaujmout žáky daným tématem i na komunikativních dovednostech jednotlivých učitelů. Výsledkem pak byla i příznivá pracovní atmosféra a zájem o předmět. Dílčím nedostatkem některých hodin byla převaha činnosti učitele a z toho pramenící pasivita žáků.

Většinou se méně využívalo hodnocení žáků jako organického motivačního prvku ve vyučování. Podle záznamů v žakovských knížkách mají učitelé dostačující podklady ke klasifikaci.

K aktivizaci a kladné motivaci nepřispíval v některých případech direktivní přístup k žákům a převážně jednostranná komunikace formou pokynů, příkazů, otázek a vyžadovaných odpovědí. Následkem byla malá aktivita žáků, reagovali pouze na přímý podnět ("vyvolání"). Vyučování tak nabývalo monotónního rázu, bez zřetelnějšího členění hodiny a relaxačních momentů.

V pozdějších dopoledních hodinách bylo již dosti náročné na udržení pozornosti a většího zájmu. K možnému oživení nepřispíval ani dominantní verbální projev paní učitelky.

V plánování a přípravě výuky byly konstatovány výraznější nedostatky, včetně nerespektování platných osnov dějepisu. Personální a psychohygienické podmínky jsou s přihlédnutím ke konstatovaným negativům i k jednotlivým pozitivním zjištěním celkově dobré, rovněž tak materiální vybavení. Metody a formy práce, a v přímé souvislosti s nimi i motivace a hodnocení žáků a vzájemná komunikace, jsou v jednotlivých případech rozdílné, celkově na dobré úrovni.

Kvalita vzdělávání v dějepise a občanské výchově je celkově hodnocena jako dobrá.

Hodnocení kvality vzdělávání

Hodnocení vzdělávání na prvním stupni a ve sledovaných předmětech druhého stupně je celkově na dobré úrovni.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Koncepce rozvoje školy je vytvořena na období čtyř let 1998 - 2001. Kromě mnoha jiných dlouhodobých cílů jsou pro sledovanou část výuky podstatné tyto oblasti:

- zaměřit se na rozvoj tvořivého myšlení žáků,
- snaha o maximální využití mezipředmětových vztahů,
- rozšiřování nabídky volitelných a nepovinných předmětů,
- péče o žáky se specifickými potřebami.

První dva body zmíněné koncepce se daří naplňovat především na prvním stupni. Napomáhá tomu i vhodně zvolený vzdělávací program Obecná škola (viz hodnocení vzdělávání). Nedaří se zatím rozšiřovat nabídku volitelných a nepovinných předmětů - jeden volitelný předmět na druhém stupni je mizivý počet. Vedení školy a výchovná poradkyně mají pečlivě vedenou evidenci všech žáků se specifickými poruchami učení a chování. Spolupráce s PPP Prahy 7, školní psycholožkou a speciálními pedagogy ve škole je funkční. Na prvním stupni jsou tři nápravné skupiny, které jednou týdně pod vedením speciální pedagožky pracují s žáky se specifickými poruchami učení, obdobně fungují nápravné skupiny i na druhém stupni. Individuální plány těchto žáků byly ČŠI předloženy. Z kontroly sešitů diktátů a žákovských knížek vyplynulo, že žáci, kterým je doporučeno spíše ústní zkoušení před písemným, píší diktáty ve stejném počtu i rozsahu jako ostatní děti. Inspekce zjistila převahu počtu známek z diktátů a pravopisných cvičení v českém jazyce nad jinými oblastmi hodnocení (literární výchova, sloh). V 6. ročníku byla letos zavedena jedna specializovaná třída. Vedení školy nezapomíná ani na péči o žáky nadané. Učitelé se jim věnují v rámci příprav na vědomostní, sportovní a umělecké soutěže.

Neustálý tlak vedení školy na další vzdělávání učitelů nese své výsledky v hledání a iniciování nových pracovních postupů a postupného opouštění zastaralých metod práce. Dílčí zjištění ČŠI, založené na hodnocení kvality vzdělávání, postrádá v dlouhodobém plánování zakotvení analýzy dosavadních výsledků, úspěchů i nedostatků a z toho vyplývající případné efektivní změny ve vzdělávání.

Ředitelka vypracovala přehledný rámcový roční plán práce na školní rok 1999/2000, ten je dále konkretizován v měsíčních plánech.

Vzdělávání ve škole probíhá v souladu se zvolenými učebními programy (kromě výuky dějepisu v 9. ročníku) a učebními plány. V rámci volnočasových aktivit mají žáci široký výběr zájmových kroužků, na druhém stupni byl založen školní klub.

I přes drobné nedostatky v systému práce s žáky se specifickými poruchami učení má plánování dobrou úroveň.

Organizování

Ředitelka školy vydala Organizační řád, který stanovuje povinnosti, odpovědnost a práva jednotlivých pracovníků a vedení školy a vychází z Pracovního řádu pedagogických pracovníků. Organizační struktura a jasně vymezené kompetence umožňují řízení školy založené na demokratických principech.

Ustavené metodické sdružení na prvním stupni řeší organizačně technické i metodické záležitosti. Ze zápisů je zřejmá pestrost činností prvního stupně (dopravní výchova, Kinderolympiáda,

náprava na počítačích pro děti se specifickými poruchami učení apod.).

Předmětová komise přírodopisu, chemie, dějepisu a zeměpisu je z hlediska odbornosti výuky nefunkční a neovlivňuje v kladném smyslu kvalitu výuky dějepisu.

Organizace sledovaného vzdělávání odpovídá obecně závazným právním předpisům. Kontrolovaná povinná dokumentace, související se sledovanou výukou, je vedena v souladu s § 38a zákona č. 29/1984 Sb., (školský zákon) ve znění pozdějších předpisů. Řád školy stanovuje žákům jejich povinnosti a nezapomíná ani na jejich práva vycházející z Úmluvy o právech dítěte. Z předložených zápisů z pedagogických rad není vždy patrné, do jaké hloubky se konkretizuje a naplňuje roční plán.

Informační systém je propracovaný, cílený k pracovníkům školy, žákům, rodičům i veřejnosti.

Škola podporuje a iniciuje vytváření důvěry mezi učiteli a rodičovskou veřejností. Svědčí o tom i minimum písemných stížností. Termíny třídních schůzek jsou předem stanoveny, vedle toho mají rodiče možnost navštěvovat konzultační hodiny jednotlivých vyučujících.

Připomínky a problémy žáků řeší škola prostřednictvím školní psycholožky, ke které mohou adresovat „vzkazy pro školního psychologa“.

Velmi dobrou úroveň má informační systém, spolupráce s rodiči a péče věnovaná problémům žáků. Přes koncepční nedostatky v práci metodických orgánů na druhém stupni lze celkově organizační strukturu školy hodnotit jako dobrou.

Vedení a motivování pracovníků

Ředitelka školy i její zástupkyně vedou pracovníky školy v intencích organizační struktury. Nejčastějším motivačním prostředkem je pochvala, osobní poděkování, veřejné uznání či ústní upozornění na případné nedostatky. Jejich velká míra důvěry se ukázala v některých oblastech řízení, především v kontrolním systému druhého stupně, jako neodůvodněná a je někdy na úkor objektivního a pravdivého posouzení práce vyučujících.

Pracovníci školy jsou pravidelně hodnoceni na základě daných kritérií, s kterými nebyli prokazatelným způsobem seznámeni. Jedním z kritérií je povinnost učitelů dále se vzdělávat. Výroční zpráva za loňský rok i přehledy dalšího vzdělávání letos ukazují vysoký počet učitelů, kteří se zúčastňují školení a seminářů Dys-centra, Pedagogické fakulty UK, pedagogického centra, PPP a jiných.

Funkce uvádějících učitelů není stanovená, problematika nově příchozích je řešena vedoucími metodických orgánů.

Sebehodnocení školy se děje jen prostřednictvím výroční zprávy, systém pravidelných analýz a hodnocení jednotlivých učitelů a vedení školy není ze zápisů pedagogických rad a metodických orgánů patrný.

Vedení a motivování pracovníků má dobrou úroveň.

Kontrolní mechanismy

Vedení školy zpracovalo ne příliš zdařilý plán kontrolní činnosti pro letošní školní rok. Plán není časově strukturovaný, chybí důsledné určení zodpovědnosti jednotlivců za kontrolu daných úkolů. V plánu práce na letošní rok je zmínka: „vedení školy bude při kontrole práce učitelů spolupracovat s vedoucími předmětových komisí a metodického sdružení“. V kontrolním systému není tento důležitý a předvídavý cíl nijak ošetřen. Hospitační činnost se děje převážně na prvním

stupni (dosud 8 hospitací), ve sledovaných předmětech na druhém stupni nebyla hospitace žádná. Ředitelka školy nekontroluje obsah tematických plánů učiva ve sledovaných předmětech na druhém stupni.

Zástupkyně ředitelky školy má pečlivě zpracované zápisy z jednotlivých hospitovaných hodin s velmi stručnými závěry a hodnocením, které mají spíše popisný charakter. Při rozborech za přítomnosti ČŠI projevila zástupkyně nevšední zájem a erudovanost v problematice prvního stupně. Učitelé vesměs pozitivní hodnocení nepodepisují, vedení nestanovilo případné úkoly pro metodické orgány, zápisy z pedagogických rad se o závěrech a analýze hospitační činnosti nezmiňují.

Kontrolní mechanismy fungují na prvním stupni. Ve sledovaných předmětech druhého stupně jsou nedůsledné a mají ještě vyhovující úroveň.

Hodnocení kvality řízení

Kvalita řízení je, i přes pojmenované nepominutelné nedostatky v kontrolní práci vedení školy na druhém stupni, na dobré úrovni.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Inspekční podkladová dokumentace základní školy
- Dotazník pro ředitele před inspekcí
- Povinná dokumentace škol a školských zařízení podle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., školský zákon ve znění pozdějších předpisů vztahující se k dílčímu hodnocení činnosti školy
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních a školních zařízení čj. 73/96-00
- Zřizovací listina ze dne 1. ledna 1996, čj. 32-4/KS
- Výroční zpráva školy za šk. rok 1998/99
- Vnitřní dokumentace vedení školy, metodických orgánů, výchovné poradkyně a jednotlivých učitelů
- Výběr žákovských sešitů
- Výběr žákovských knížek
- Hospitační záznamy ČŠI

ZÁVĚR

ČŠI vymezila ve sledovaných oblastech vzdělávání a řízení školy

zásadní pozitiva:

- nadprůměrná úroveň vzdělávání na prvním stupni
- aplikace programu „Začít spolu“ do výuky prvního stupně
- kvalitní a systematické další vzdělávání učitelů především na prvním stupni

zásadní negativa:

- málo uspokojivá personální situace ve vyučování dějepisu
- nefunkčnost předmětové komise D, Ch, PŘ, Z
- neúčinnost kontrolního systému na druhém stupni
- nerespektování platných učebních osnov v 9. ročníku v předmětu dějepisu

Škola účelně využívá prostředky přidělené školským úřadem a zřizovatelem k zabezpečení výuky 1. stupně a sledovaných předmětů 2. stupně.

Celkově je škola hodnocena jako dobrá.

Datum vyhotovení inspekční zprávy a složení inspekčního týmu

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Marie Poesová	M. Poesová v.r.
Člen týmu	Mgr. Jiří Vagenknecht	J. Vagenknecht v.r.

V Praze dne 10. února 2000

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 15. 2. 2000

Razítko

Mgr. Ludmila Kyryanová

L. Kyryanová v.r.
Podpis ředitelky

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň

Dobrý	<i>Negativa a pozitiva v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Ještě vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>
Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum odeslání inspekční zprávy	Čj. jednacího protokolu ČŠI
Školský úřad Praha 7	28. února 2000	010 313/00-2401
Zřizovatel MČ Praha 7	28. února 2000	010 314/00-2401
Rada školy	28. února 2000	010 315/00-2401

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		bez připomínek